

Opakovaně volíme cestu „zevlování za nově tištěné miliardy“; a držíme při životě zombie firmy. Míra nezaměstnanosti v Česku stoupne k deseti procentům, nízko ji držíme jen na dluh

- CZ24 News | 30. června 2020

ČESKO: Letos míra nezaměstnanosti v ČR může vystoupat k osmi procentům, **v roce příštím k deseti.**

Koronavirová krize začala jako nabídkový šok, jenž postupně přerostl a slil se s šokem poptávkovým. Synergický efekt těchto dvou šoků je tak silný, že nyní vyvolává šok realokační. Firmy zjišťují, že některé zaměstnance potřebovat už nikdy nebudou, zatímco některé jiné, nové ano.

Vládní opatření a opatření centrálních bank umí jakžtakž „řešit“ jen poptávkový šok. Do ekonomiky prostě doplní peníze, tedy vypadnuvší poptávku. Vlády tím ovšem zadlužují budoucí generace, centrální banky zase z kapsy těchto generací přímo berou, a to prostřednictvím manipulace s úroky a tištěním stovek miliard.

Celý Západ tak žije hlavně už jen ze své podstaty, a navíc ještě na úkor své budoucnosti; lidé mají výplatu, i když nepracují, řada z nich je radši na dávkách, než aby šla pracovat třeba na pole a pomohla zemědělcům sklízet, v nejhorším případě si krátí čas bouřemi v ulicích a čmáráním na Churchilla.

Nebýt přebujelého sociálního státu v Evropě a monetárního socialismu v USA, kterému se zavádějícím způsobem říká tržní monetarismus, museli by usilovat o práci, tudíž žádoucí kreativní destrukce, tedy onen realokační šok, by proběhla relativně snáze. S daleko nižšími dlouhodobými celospolečenskými náklady.

Bohužel, opakovaně volíme cestu „zevlování za nově tištěné miliardy“; a držíme při životě zombie firmy.

Proto Západ není s to alespoň udržet dynamiku růstu své produktivity, tedy svého bohatnutí, a že v globálním měřítku ztrácí na ekonomickém a tím pádem hodnototvorném významu – hlavně ve prospěch Asie. V Asii ještě úplně nezapomněli, že hodnoty a bohatství vznikají prací, nikoli sociálními dávkami, dotacemi a tiskem miliard.

Lukáš Kovanda